

ΑΡ. 3538ΑΡ. ΑΠΟΦΑΣΗΣ 12

1. Διαδικασία:

Στις 24 Σεπτεμβρίου 2001 κοινοποιήθηκε από το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, ως αρμόδια αρχή, στον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων προσχέδιο νέου προγράμματος το οποίο φέρει τον τίτλο «Πρόγραμμα μετακίνησης μικρών επιχειρήσεων σε εγκεκριμένες περιοχές». Η κοινοποίηση έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001 (εφεξής καλουμένων ως «ο Νόμος») και του περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Διαδικασία Κοινοποίησης) Διατάγματος του 2001.

Το πρόγραμμα προορίζεται για να αντικαταστήσει το υφιστάμενο σχέδιο παροχής κυβερνητικών χορηγιών για μετακίνηση βιοτεχνιών-εργαστηρίων σε βιοτεχνικές περιοχές και δεν προβλέπει ημερομηνία λήξης.

2. Περιγραφή του κοινοποιηθέντος προγράμματος ενισχύσεων:

- (α) Αρμόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού·
- (β) ο στόχος της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι η παροχή κινήτρου υπό μορφή επιχορήγησης στις υφιστάμενες μικρές επιχειρήσεις που ασχολούνται με μεταποιητικές δραστηριότητες ή με ορισμένες δραστηριότητες υπηρεσιών να μετακινηθούν από οικιστικές ή ακατάλληλες για τις δραστηριότητές τους περιοχές σε εγκεκριμένες περιοχές·
- (γ) η ενίσχυση χορηγείται με τη μορφή επιχορήγησης·
- (δ) δικαιούχοι της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι οι υφιστάμενες μικρές επιχειρήσεις που ασχολούνται με μεταποιητικές δραστηριότητες ή με ορισμένες δραστηριότητες υπηρεσιών (NACE 50.2, 50.40.2, 52.72, 52.74.1 στην κατηγορία Ζ και NACE 93.01 στην κατηγορία Ξ) που πρόκειται να μετακινηθούν από την 1.1.2002 από οικιστικές ή ακατάλληλες για τις δραστηριότητές τους περιοχές σε ιδιόκτητα υποστατικά σε εγκεκριμένες περιοχές υπό τον όρο ότι θα παραμείνουν σε αυτά τουλάχιστον επί μια πενταετία·
- (ε) επιλέξιμα κόστη-ένταση: η ενίσχυση αφορά καταβολή επιχορήγησης ύψους 7,5% για μικρές επιχειρήσεις (που απασχολούν 10—49 εργαζομένους και ο ετήσιος κύκλος εργασιών δεν υπερβαίνει τα £4 εκ.) επί του κόστους αγοράς νέων υποστατικών ή την αγορά γης και ανέγερσης υποστατικών ή και την ανέγερση υποστατικών σε γη που αποκτάται με το σύστημα της μακρόχρονης μίσθωσης (τουλάχιστο 33 χρόνια) με ανώτατο όριο £15.000. Για πολύ μικρές επιχειρήσεις (που απασχολούν μέχρι 9 εργαζομένους) η ένταση επί των πιο πάνω επιλέξιμων κόστων είναι 15% με ανώτατο ποσό £10.000·
- (στ) το πρόγραμμα δεν έχει ημερομηνία λήξεως·
- (ζ) προϋπολογισμοί: προβλεπόμενη ετήσια δαπάνη £0,25 εκ·
- (η) νομική βάση: κατόπιν απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου·
- (θ) μέσα παροχής πληροφοριών και ελέγχου. Η Αρμόδια Αρχή διεξάγει επί τόπου έλεγχο των νέων υποστατικών που ανεγείρονται και όπου κρίνεται απαραίτητο επιθεωρεί και τα παλιά

Αριθμός 5576

Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ
ΝΟΜΟΣ (ΝΟΜΟΙ 30(Ι) ΚΑΙ 122(Ι) ΤΟΥ 2001)

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 11

Ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 11 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

Τίτλος: Πρόγραμμα μετακίνησης μικρών επιχειρήσεων σε εγκεκριμένες περιοχές.

υποστατικά. Επιπρόσθετα, η Αρμόδια Αρχή ζητά αποδεικτικά στοιχεία (πρωτότυπα) όπως αποδείξεις πληρωμής, τίτλο ιδιοκτησίας, αρχιτεκτονικά σχέδια, άδεια οικοδομής, βεβαίωση από τον αρχιτέκτονα για την εκτελεσθείσα εργασία και τον αριθμό των καλυμμένων τετραγωνικών μέτρων των υποστατικών και όπου απαιτείται και εφαρμόζεται πιστοποιητικό εγγραφής σύμφωνα με τον περί Εργοστασίων Νόμο ή και πιστοποιητικό εγγραφής στο Επιστημονικό Συμβούλιο Τροφίμων. Η Αρμόδια Αρχή δεσμεύεται περαιτέρω ότι, σε περίπτωση έγκρισης, θα υποβάλλει προς τον Έφορο, σύμφωνα με το άρθρο 12 του Νόμου, αναλυτική τριμηνιαία έκθεση για τον τρόπο και το στάδιο υλοποίησης του προγράμματος.

(ι) σφραγισμένη: Δεν προβλέπεται σφραγισμένη.

3. Αξιολόγηση της ενίσχυσης που κοινοποιήθηκε:

(α) Σύμφωνα με το άρθρο 3 των περί Ελέγχου των Δημόσιων Ενισχύσεων Νόμων, ουδεμία παροχή δημόσιας ενίσχυσης είναι επιτρεπτή στη Δημοκρατία εκτός αν έχει προηγουμένως εγκριθεί από τον Έφορο. Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, «δημόσια ενίσχυση» σημαίνει την οικονομική ενίσχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή, άμεσα ή έμμεσα, από το Δημόσιο ή με πόρους του Δημοσίου και που νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.

(β) Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση κρίθηκε ότι συνιστά δημόσια ενίσχυση διότι ικανοποιεί σωρευτικά τις προϋποθέσεις του Νόμου—

(i) Χορηγείται άμεσα από το Δημόσιο, διότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση χορηγείται από το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, από φορέα δηλαδή του Κράτους. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, Δημόσιο σημαίνει το Κράτος, τους Δήμους και τις Κοινότητες.

(ii) συνιστά οικονομικό όφελος αφού η επιχορήγηση που παρέχεται στις δικαιούχους επιχειρήσεις (δικαιούχος 2(δ) ανωτέρω) σημαίνει οικονομικό πλεονέκτημα το οποίο οι αποδέκτες επιχειρήσεις δε θα είχαν λάβει υπό τις κανονικές συνθήκες της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας.

(iii) συνιστά ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής και αυτό γιατί η επιχορήγηση δε δίδεται γενικά σε όλες ανεξαιρέτως τις επιχειρήσεις αλλά περιορίζεται στις δικαιούχους επιχειρήσεις (2(δ) ανωτέρω), άρα το μέτρο είναι επιλεκτικό.

(iv) τέλος, επειδή το κοινοποιηθέν πρόγραμμα επιτρέπει τη χορήγηση ενισχύσεων στις δικαιούχους επιχειρήσεις (2(δ) ανωτέρω) και επειδή οι ενισχύσεις αποτελούν πλεονέκτημα προς αυτές, γι' αυτό το μέτρο είναι σε θέση να νοθεύσει τον ανταγωνισμό τόσο στην εγχώρια αγορά όσο και στις αγορές άλλων χωρών.

Η διαπίστωση και μόνο της ύπαρξης νόθευσης ή της δυνατότητας νόθευσης του ανταγωνισμού ικανοποιεί και την τελευταία

προϋπόθεση που θέτει ο Νόμος στο άρθρο 2 στον ορισμό του όρου δημόσια ενίσχυση. Ως εκ τούτου, δεν απαιτείται εκ του Νόμου να εξεταστεί περαιτέρω κατά πόσο η νόθευση του ανταγωνισμού είναι σημαντική ή όχι. Συνεπώς, ακόμα και στις περιπτώσεις εκείνες που το μερίδιο αγοράς των ενισχυόμενων επιχειρήσεων είναι αμελητέο, η πιο πάνω προϋπόθεση ικανοποιείται.

(γ) Εφόσον από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε κατά πόσο αυτή ανήκει στις κατηγορίες ενισχύσεων που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, για τις οποίες, όμως, απαιτείται κοινοποίηση.

Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία εξετάστηκε ειδικότερα αν οι δικαιούχοι της ενίσχυσης εμπίπτουν στο σύνολό τους ή εν μέρει στην κατηγορία αυτή. Κρίθηκε ότι εμπίπτουν σε αυτή την κατηγορία όσες από τις μεταποιητικές επιχειρήσεις δραστηριοποιούνται στην πρώτη μεταποίηση των προϊόντων της γεωργίας, της κτηνοτροφίας και αλιείας.

Όπως προκύπτει από τα πιο πάνω, κρίθηκε ότι δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου και άρα με βάση το άρθρο 3 δεν απαιτείται προηγούμενη έγκριση του Εφόρου, οι δημόσιες ενισχύσεις που παραχωρούνται σε όσους από τους βιομηχανικούς δραστηριοποιούνται στην πρώτη μεταποίηση γεωργικών, κτηνοτροφικών και αλιευτικών προϊόντων.

Αναφορικά, εξάλλου, με τη δεύτερη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τις επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας κρίθηκε ότι, εφόσον οι επιχειρήσεις αυτές κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, δεν μπορούν να δραστηριοποιηθούν στον τομέα της μεταποίησης ή τους συγχεζόμενους κλάδους υπηρεσιών που προνοεί το κοινοποιηθέν πρόγραμμα. Τούτο υποστηρίζεται και από σχετικές διατάξεις των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων του 1961 έως 2001.

(δ) Λαμβανομένων υπόψη των πιο πάνω εξετάστηκε περαιτέρω σε ποια κατηγορία ενισχύσεων, από τις κατηγορίες που προνοούν τα άρθρα 4, 5 και 5Α του Νόμου, εμπίπτει η κοινοποιηθείσα ενίσχυση.

Αρχικά εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις κατηγορίες των ενισχύσεων του άρθρου 4 του Νόμου που ο Έφορος υποχρεούται να εγκρίνει. Επειδή η ενίσχυση παρέχεται αποκλειστικά σε μικρές επιχειρήσεις με μεταποιητικές δραστηριότητες ή με ορισμένες δραστηριότητες υπηρεσιών και οι οποίες πρόκειται να μετακινηθούν σε συγκεκριμένες περιοχές, κρίθηκε ότι η ενίσχυση δεν εμπίπτει σε καμιά από τις πέντε κατηγορίες που ορίζει το άρθρο 4.

Στη συνέχεια εξετάστηκε κατά πόσο η δημόσια ενίσχυση επιπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 5Α. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου ενίσχυση για εξαγωγές σημαίνει δημόσια ενίσχυση που συνδέεται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες εξαγωγικής δραστηριότητας. Νοείται ότι δεν αποτελούν ενισχύσεις για εξαγωγές οι δημόσιες ενισχύσεις που συνδέονται με το κόστος συμμετοχής σε εκθέσεις και το κόστος μελετών και συμβουλών για την εισαγωγή σε νέα γεωγραφική αγορά νέου ή υπάρχοντος προϊόντος. Κατά συνέπεια κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν επιπίπτει στο άρθρο 5Α του Νόμου.

Ενόψει των πιο πάνω, κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση επιπίπτει στις πρόνοιες του άρθρου 5 και πιο συγκεκριμένα του 5(1)(β) του Νόμου, δηλαδή στις ενισχύσεις που μπορεί να εγκριθούν από τον Έφορο και αφορούν την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον.

Αφού λήφθηκε περαιτέρω υπόψη ότι το άρθρο 5(2) του Νόμου προνοεί την έκδοση κανονισμών, όπου είναι απαραίτητο, που περιέχουν λεπτομερή κριτήρια για την έγκριση δημόσιων ενισχύσεων δυνάμει του άρθρου 5(1) του Νόμου, κρίθηκε ότι σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 5 του Νόμου η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δύναται να εγκριθεί από τον Έφορο με βάση τις πρόνοιες του Νόμου ή και των δυνάμει του άρθρου 5(2) του Νόμου εκδοθέντων Κανονισμών.

Ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη τις λεπτομέρειες του κοινοποιηθέντος προγράμματος (σκολό – ένταση – δικαιούχους – σώρευση κ.ά.), έκρινε ότι οι προϋποθέσεις που καθορίζουν οι περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις) Κανονισμοί του 2001 ικανοποιούνται. Λήφθηκαν, επίσης, υπόψη τα μέτρα ελέγχου και πληροφοριών που θα εφαρμόζει η Αρμόδια Αρχή σε περίπτωση έγκρισης του προγράμματος.

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 6 των πιο πάνω Κανονισμών, οι ενισχύσεις που χορηγούνται σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις για επενδύσεις σε υλικά και άυλα στοιχεία ενεργητικού εγκρίνονται από τον Έφορο εφόσον η ακαθάριστη ένταση της ενίσχυσης δεν υπερβαίνει το 15% στην περίπτωση του μικρού μεγέθους επιχειρήσεων και το 7,5% στην περίπτωση των μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεων. Οι Μ.Μ.Ε. ορίζονται στο παράρτημα των πιο πάνω Κανονισμών. Επιπλέον, σύμφωνα με τον Κανονισμό 9 των ίδιων Κανονισμών, «χορηγηθείσες ενισχύσεις σχετικά με το ίδιο επιλέξιμο κόστος, δε σώρευονται με οποιαδήποτε άλλη ενίσχυση, εφόσον η σώρευση αυτή έχει ως αποτέλεσμα ένταση ενίσχυσης υπερβαίνουσα την καθοριζόμενη με τους παρόντες Κανονισμούς».

Με βάση τους πιο πάνω Κανονισμούς, κρίθηκε ότι το κοινοποιηθέν πρόγραμμα πληροί όλες τις πιο πάνω προϋποθέσεις και ως εκ τούτου μπορεί να εγκριθεί ως έχει.

4. Απόφαση:

Για τους λόγους αυτούς,

Ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων αποφασίζει τα εξής:

- A. Το κοινοποιηθέν πρόγραμμα ενισχύσεων με τίτλο «Πρόγραμμα μετακίνησης μικρών επιχειρήσεων σε συγκεκριμένες περιοχές» συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου. Η ενίσχυση αυτή σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου δεν επιπίπτει στις διατάξεις του Νόμου στο μέρος της που αφορά δημόσια ενίσχυση προς επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην πρώτη μεταποίηση προϊόντων της γεωργίας, κτηνοτροφίας και αλιείας και ως εκ τούτου δεν απαιτείται, για την ενίσχυση αυτή, με βάση το άρθρο 3 του Νόμου, έγκριση του Εφόρου.

Ως προς το υπόλοιπο μέρος του προγράμματος, κρίθηκε ότι δεν αντιβαίνει προς τις διατάξεις του Νόμου ή και των Κανονισμών. Ως εκ τούτου, ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη και τα μέτρα ελέγχου και πληροφοριών που θα εφαρμόσει η Αρμόδια Αρχή, αποφασίζει έγκριση του προγράμματος.

- B. Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού.

Έγινε στις 9 Οκτωβρίου 2001.

ΧΡ. ΑΝΔΡΕΟΥ,

Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων.

(Ε.Α.Ε. 25.06.002.12 (52.2.1.3.1.1/9))